

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

avis 59.513/4
du 11 juillet 2016

sur

un projet d'arrêté royal 'relatif
à la migration des services de
ligne fixe et des offres
groupées de services dans le
secteur des communications
électroniques'

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 59.513/4
van 11 juli 2016

over

een ontwerp van koninklijk
besluit 'betreffende de migratie
van vastelijndiensten en
bundels van diensten in de
sector van de elektronische
communicatie'

Le 1er juin 2016, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Vice-Premier Ministre et Ministre de la Coopération au développement, de l'Agenda numérique, des Télécommunications et de la Poste à communiquer un avis, dans un délai de trente jours, prorogé jusqu'au 13 juillet 2016 ^(*), sur un projet d'arrêté royal 'relatif à la migration des services de ligne fixe et des offres groupées de services dans le secteur des communications électroniques'.

Le projet a été examiné par la quatrième chambre le 11 juillet 2016. La chambre était composée de Pierre VANDERNOOT, président de chambre, Martine BAGUET et Bernard BLERO, conseillers d'État, Sébastien VAN DROOGHENBROECK et Marianne DONY, assesseurs, et Bernadette VIGNERON, greffier.

Le rapport a été rédigé par Anne VAGMAN, premier auditeur.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de Martine BAGUET.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 11 juillet 2016.

(*) Par courriel du 6 juin 2016.

*

Op 1 juni 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vice-Eerste Minister en Minister van Ontwikkelingssamenwerking, Digitale Agenda, Telecommunicatie en Post verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 13 juli 2016 ^(*) een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit 'betreffende de migratie van vastelijnendiensten en bundels van diensten in de sector van de elektronische communicatie'.

Het ontwerp is door de vierde kamer onderzocht op 11 juli 2016. De kamer was samengesteld uit Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Martine BAGUET en Bernard BLERO, staatsraden, Sébastien VAN DROOGHENBROECK en Marianne DONY, assessoren, en Bernadette VIGNERON, griffier.

Het verslag is opgesteld door Anne VAGMAN, eerste auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Martine BAGUET.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 11 juli 2016.

(*) Bij e-mail van 6 juni 2016.

*

Comme la demande d'avis est introduite sur la base de l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation limite son examen au fondement juridique du projet, à la compétence de l'auteur de l'acte ainsi qu'à l'accomplissement des formalités préalables, conformément à l'article 84, § 3, des lois coordonnées précitées.

Sur ces trois points, le projet appelle les observations suivantes.

OBSERVATIONS PARTICULIÈRES

PRÉAMBULE

1. L'alinéa 1er sera complété par la mention de l'article 11, § 7, de la loi du 13 juin 2005 'relative aux communications électroniques', remplacé par la loi du 10 juillet 2012 : cette disposition procure en effet un fondement juridique à l'article 23 du projet.
2. Un alinéa 3 nouveau sera inséré dans le préambule aux fins de mentionner l'arrêté royal du 2 juillet 2013 'relatif à la portabilité des numéros d'abonnés aux services de communications électroniques', dont la modification est envisagée par l'article 23 du projet.
3. Les dates d'accomplissement des formalités mentionnées au préambule seront complétées.

DISPOSITIF

Article 1er

S'agissant de l'alinéa 1er, l'attention est attirée sur le fait qu'en limitant le champ d'application de l'arrêté en projet comme il le fait, notamment en se limitant aux services « via une ligne fixe » et à la « radiodistribution », le texte en projet ne procure pas une exécution complète à l'habilitation conférée au Roi par l'article 111/2, § 1er, de la loi du 13 juin 2005 'relative aux communications électroniques' ni à l'habilitation conférée au Roi également par l'article 5/2 de la loi du 15 mai 2007 'relative à la protection des consommateurs en ce qui concerne les service de radiodiffusion et de radiodistribution' ¹.

¹ En effet, ces dispositions légales portent sur les services de communications électroniques en général et, s'agissant de la seconde, elle concerne non seulement la radiodistribution mais également la radiotransmission.

Articles 1er et 23

Invité à préciser la manière dont l'auteur du projet entend combiner l'arrêté en projet avec l'arrêté royal du 2 juillet 2013 'relatif à la portabilité des numéros d'abonnés aux services de communications électroniques', plus spécialement par l'adoption de l'article 1er, alinéa 2, du projet et des modifications que son article 23 entend apporter à l'arrêté royal du 2 juillet 2013 précité, le délégué du Ministre a exposé ce qui suit :

« Uitleg betreffende de verhouding tussen het ontwerp KB 'Easy Switch' en het KB 'Nummeroverdraagbaarheid' van 2 juli 2013

Het is de bedoeling dat:

- het KB Nummeroverdraagbaarheid volledig en alleen van toepassing is, wanneer de migratie volledig geregeld kan worden door het nummer over te dragen (NB: het is een conventie (en een technische realiteit) dat de abonnee door de overdracht van zijn nummer(s) te vragen een einde stelt aan zijn telefoniecontract(en) bij de donoperator);

- het KB Nummeroverdraagbaarheid bijna volledig van toepassing is naast het KB 'Easy Switch', wanneer een bundel van diensten met en zonder nummers gemigreerd wordt, maar niet de artikelen 10, § 2 en 11 van het KB Nummeroverdraagbaarheid.

De situatie in het tweede bullet point van een 'bundel van diensten met en zonder nummers' viseert het geval wanneer er in een bundel diensten zitten die geleverd worden aan de hand van nummers (vaste telefonie en/of mobiele telefonie) en diensten die niet geleverd worden aan de hand van nummer (internet en/of televisie).

Voor de uitvoering van de migratie van dat deel van de dienst(en) geleverd aan de hand van nummers in een bundel, is het de bedoeling dat:

- dat technisch nog steeds gebeurt via de centrale referentiedatabank (zie art. 10, §3 van het KB Nummeroverdraagbaarheid),

- op operationeel vlak de timers en regels in de §§ 4 tot en met 7 van artikel 10 van het KB Nummeroverdraagbaarheid onverkort van toepassing blijven op dat deel van de migratie,

- financieel de regels van artikel 12 van het KB Nummeroverdraagbaarheid zonder wijziging van toepassing blijven en

- abonnees voor vertragingen op vlak van nummeroverdraagbaarheid een recht blijven hebben op compensaties (zie art. 13 KB Nummeroverdraagbaarheid).

Enkel op de volgende vlakken is het de bedoeling dat (ook voor de diensten die geleverd worden aan de hand van nummers) de regels van het KB 'Easy Switch' voorrang krijgen op de regels van het KB Nummeroverdraagbaarheid:

- 1) het door de abonnee te ondertekenen mandaat : het is de bedoeling dat de abonnee één enkel mandaat ondertekent om zijn bundel van diensten te migreren; niet één mandaat voor het deel van zijn diensten geleverd aan de hand van een nummer (op grond van artikel 10, § 2, KB Nummeroverdraagbaarheid) en één mandaat voor de resterende diensten, die niet geleverd worden aan de hand van een nummer.

- 2) de vergoeding die de recipiëntoperator kan vragen aan de abonnee voor de uitvoering van de migratie: het is de bedoeling dat de recipiëntoperator geen vergoeding voor de migratie meer kan vragen; niet dat hij nog een vergoeding kan vragen voor het deel van de migratie dat geregeld wordt via nummeroverdraagbaarheid, door beroep te doen op artikel 11 van het KB Nummeroverdraagbaarheid.

Vandaar dat artikel 23 van het KB Easy Switch in het KB Nummeroverdraagbaarheid een nieuwe bepaling over de toepassing van dat laatste KB invoert, die stelt:

‘Art. 2/1. De artikelen 10, §2 en 11 zijn niet van toepassing, indien de nummeroverdracht deel uitmaakt van een ruimere migratie van diensten, geregeld in het besluit genomen krachtens artikel 111/2, §1, van de Wet.’;

En het KB Easy Switch zelf duidelijk maakt dat ook het KB Nummeroverdraagbaarheid in een bepaalde mate van toepassing blijft, door in artikel 1, 2de lid te bepalen:

‘Het koninklijk besluit van 2 juli 2013 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van de abonnees van elektronische-communicatiediensten is in de mate bepaald in dat besluit van toepassing op het deel van de migratie dat bewerkstelligd wordt via nummeroverdraagbaarheid’ ».

Ces explications, plus complètes et précises que celles qui figurent dans le rapport au Roi, gagneraient à y être intégrées.

Par ailleurs, au regard des justifications ainsi fournies, il paraît certes *a priori* admissible de rendre inapplicable l'article 10, § 2, de l'arrêté royal du 2 juillet 2013 « si le transfert de numéro fait partie d'une migration plus large, réglée dans l'arrêté adopté en vertu de l'article 111/2, § 1er, de la Loi » ² ; l'auteur du projet doit toutefois être en mesure de justifier, au regard du principe d'égalité, les raisons pour lesquelles il est envisagé de prévoir que si le transfert de numéro fait partie d'une migration plus large, réglée dans l'arrêté adopté en vertu de l'article 111/2, § 1er, de la loi du 13 juin 2005 ‘relative aux communications électroniques’, l'indemnité prévue par l'article 11 de l'arrêté du 2 juillet 2013 ne sera pas due à l'opérateur. À cet égard, la justification donnée dans les explications reproduites ci-avant, qui repose sur la seule intention de l'auteur du projet, ne s'avère pas suffisante ³.

L'article 23 du projet sera réexaminé à la lumière de ces observations et le rapport au Roi sera complété en conséquence.

Article 2

Au 6°, il est question de « déclaration validée électroniquement ».

Le projet sera complété aux fins de préciser dans une disposition séparée les modalités de cette validation.

La même observation vaut pour l'article 13, § 1er, 8°.

² Dans un souci de transparence réglementaire, mieux vaudrait rédiger ce texte en renvoyant à l'arrêté royal en projet avec sa date et son intitulé.

³ Cette explication mentionne ainsi : « de vergoeding die de recipiëntoperator kan vragen aan de abonnee voor de uitvoering van de migratie: het is de bedoeling dat de recipiëntoperator geen vergoeding voor de migratie meer kan vragen ; niet dat hij nog een vergoeding kan vragen voor het deel van de migratie dat geregeld wordt via nummeroverdraagbaarheid, door beroep te doen op artikel 11 van het KB Nummeroverdraagbaarheid ».

Article 3

L'alinéa 3 serait plus clairement rédigé s'il était scindé en deux alinéas portant le texte suivant :

« Lorsque l'abonné visé à l'article 1er ne souhaite pas mandater l'opérateur receveur pour effectuer la résiliation vis-à-vis de l'opérateur donneur et faire concorder des nouveaux services avec la désactivation des services auprès de l'opérateur donneur, il l'indique explicitement sur le mandat de migration simple.

Il indique également explicitement sur le mandat de migration simple :

1° [texte correspondant à l'alinéa 3, 2°, en projet] ;

2° [texte correspondant à l'alinéa 3, 3°, en projet] ».

Article 5

Telles que les habilitations conférées au Roi par l'article 111/2, § 1er, de la loi du 13 juin 2005 'relative aux communications électroniques' et par l'article 5/2, de la loi du 15 mai 2007 'relative à la protection des consommateurs en ce qui concerne les services de radiodiffusion et de radiodistribution' sont rédigées, il appartient au pouvoir exécutif de fixer les délais d'exécution.

L'article 5, alinéa 2, du projet ne peut donc prévoir que le ministre « peut » fixer les délais concernés : soit l'arrêté en projet fixe lui-même ces délais, soit il prévoit que le ministre « fixe » ceux-ci.

Le texte en projet sera revu à la lumière de cette observation.

La même observation vaut, *mutatis mutandis*, pour l'article 9, alinéa 3, du projet.

Article 9

Dans la version française, l'article 8 comporte quatre alinéas et il manque un article 9, alors que, dans la version néerlandaise, l'article 8 comporte un alinéa, et l'article 9 en comporte 3.

L'auteur du projet remédiera à cette lacune de numérotation dans la version française.

Article 12

La section de législation n'aperçoit pas dans quelle disposition législative l'article 12 du projet pourrait trouver un fondement juridique : il ne peut trouver de fondement ni dans l'article 111/2, § 1er, de la loi du 13 juin 2005 'relative aux communications électroniques' ni dans l'article 5/2 de la loi du 15 mai 2007 'relative à la protection des consommateurs en ce qui concerne les services de radiodiffusion et de radiodistribution' ; ces dispositions confèrent en effet au Roi des habilitations précises, moins nombreuses et moins larges que celles que, par comparaison, l'article 11, § 7, alinéa 2, spécialement 1° et 3°, de la loi du 13 juin 2005 confèrent au Roi en matière de portabilité des numéros.

Cette disposition sera omise.

Article 13

L'article 13, § 2, entend conférer un pouvoir réglementaire à l'Institut.

À défaut d'habilitation expresse précise en ce sens dans les dispositions légales à l'exécution desquelles l'arrêté en projet entend pourvoir, cette disposition est dépourvue de fondement légal.

Le texte en projet sera revu de manière que le cas échéant, le pouvoir de nature réglementaire envisagé soit conféré non pas à l'Institut mais au ministre.

La même observation vaut pour l'article 15, § 3, et pour l'article 17, alinéa 3.

Article 15

S'agissant de régler un mode de preuve, l'article 15, § 1er, seconde phrase, est dépourvu de fondement légal.

Cette phrase sera omise.

Article 21

L'article 21 est dépourvu de fondement juridique : il ne peut en effet trouver de fondement ni dans l'article 111/2, § 1er, de la loi du 13 juin 2005 'relative aux communications électroniques' ni dans l'article 5/2 de la loi du 15 mai 2007 'relative à la protection des consommateurs en ce qui concerne les services de radiodiffusion et de radiodistribution'.

Cette disposition sera omise.

OBSERVATION FINALE

La version française du projet sera revue sur le plan linguistique ⁴.

*

⁴ Voir not. les articles 10, 14 et 22, § 1er.

Aangezien de adviesaanvraag ingediend is op basis van artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, beperkt de afdeling Wetgeving overeenkomstig artikel 84, § 3, van de voornoemde gecoördineerde wetten haar onderzoek tot de rechtsgrond van het ontwerp, de bevoegdheid van de steller van de handeling en de te vervullen voorafgaande vormvereisten.

Wat deze drie punten betreft, geeft het ontwerp aanleiding tot de volgende opmerkingen.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

AANHEF

1. Het eerste lid behoort te worden aangevuld met de vermelding van artikel 11, § 7, van de wet van 13 juni 2005 ‘betreffende de elektronische communicatie’, vervangen bij de wet van 10 juli 2012: die bepaling levert immers een rechtsgrond op voor artikel 23 van het ontwerp.
2. In de aanhef dient een nieuw derde lid ingevoegd te worden teneinde melding te maken van het koninklijk besluit van 2 juli 2013 ‘betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van de abonnees van elektronische-communicatiediensten’, dat men voornemens is te wijzigen bij artikel 23 van het ontwerp.
3. In de aanhef dient de datum te worden ingevuld waarop voldaan is aan de respectieve vormvereisten die daarin vermeld zijn.

DISPOSITIEF

Artikel 1

Wat het eerste lid betreft, wordt erop gewezen dat de ontworpen tekst het toepassingsgebied van het ontwerpbesluit beperkt, inzonderheid door alleen te gewagen van diensten “geleverd via een vaste lijn” en van een “omroepdistributiedienst”, en aldus geen volledige uitvoering geeft aan de machtiging die aan de Koning verleend wordt bij artikel 111/2, § 1, van de wet van 13 juni 2005 ‘betreffende de elektronische communicatie’ noch aan de machtiging die eveneens aan de Koning wordt verleend bij artikel 5/2 van de wet van 15 mei 2007 ‘betreffende de bescherming van de consumenten inzake omroeptransmissie- en omroepdistributiediensten’¹.

¹ Die wetsbepalingen hebben immers betrekking op de elektronische-communicatiediensten in het algemeen, en de laatstgenoemde bepaling heeft niet alleen betrekking op omroepdistributie maar ook op omroeptransmissie.

Artikelen 1 en 23

Naar aanleiding van het verzoek om nadere uitleg te verstrekken over de wijze waarop de steller van het ontwerp de ontworpen tekst wil laten samengaan met het koninklijk besluit van 2 juli 2013 ‘betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van de abonnees van elektronische-communicatiediensten’, meer in het bijzonder door het uitvaardigen van artikel 1, tweede lid, van het ontwerp en door de wijzigingen die bij artikel 23 ervan aangebracht worden in het voornoemde koninklijk besluit van 2 juli 2013, heeft de gemachtigde van de minister het volgende uiteengezet:

“Uitleg betreffende de verhouding tussen het ontwerp KB ‘Easy Switch’ en het KB ‘Nummeroverdraagbaarheid’ van 2 juli 2013

Het is de bedoeling dat:

- het KB Nummeroverdraagbaarheid volledig en alleen van toepassing is, wanneer de migratie volledig geregeld kan worden door het nummer over te dragen (NB: het is een conventie (en een technische realiteit) dat de abonnee door de overdracht van zijn nummer(s) te vragen een einde stelt aan zijn telefoniecontract(en) bij de donoperator);

- het KB Nummeroverdraagbaarheid bijna volledig van toepassing is naast het KB ‘Easy Switch’, wanneer een bundel van diensten met en zonder nummers gemigreerd wordt, maar niet de artikelen 10, § 2 en 11 van het KB Nummeroverdraagbaarheid.

De situatie in het tweede bullet point van een ‘bundel van diensten met en zonder nummers’ viseert het geval wanneer er in een bundel diensten zitten die geleverd worden aan de hand van nummers (vaste telefonie en/of mobiele telefonie) en diensten die niet geleverd worden aan de hand van nummer (internet en/of televisie).

Voor de uitvoering van de migratie van dat deel van de dienst(en) geleverd aan de hand van nummers in een bundel, is het de bedoeling dat:

- dat technisch nog steeds gebeurt via de centrale referentiedatabank (zie art. 10, §3 van het KB Nummeroverdraagbaarheid),

- op operationeel vlak de timers en regels in de §§ 4 tot en met 7 van artikel 10 van het KB Nummeroverdraagbaarheid onverkort van toepassing blijven op dat deel van de migratie,

- financieel de regels van artikel 12 van het KB Nummeroverdraagbaarheid zonder wijziging van toepassing blijven en

- abonnees voor vertragingen op vlak van nummeroverdraagbaarheid een recht blijven hebben op compensaties (zie art. 13 KB Nummeroverdraagbaarheid).

Enkel op de volgende vlakken is het de bedoeling dat (ook voor de diensten die geleverd worden aan de hand van nummers) de regels van het KB ‘Easy Switch’ voorrang krijgen op de regels van het KB Nummeroverdraagbaarheid:

- 1) het door de abonnee te ondertekenen mandaat : het is de bedoeling dat de abonnee één enkel mandaat ondertekent om zijn bundel van diensten te migreren; niet één mandaat voor het deel van zijn diensten geleverd aan de hand van een nummer (op grond van artikel 10, § 2, KB Nummeroverdraagbaarheid) en één mandaat voor de resterende diensten, die niet geleverd worden aan de hand van een nummer.

- 2) de vergoeding die de recipiëntoperator kan vragen aan de abonnee voor de uitvoering van de migratie: het is de bedoeling dat de recipiëntoperator geen vergoeding voor de migratie meer kan vragen; niet dat hij nog een vergoeding kan vragen voor het

deel van de migratie dat geregeld wordt via nummeroverdraagbaarheid, door beroep te doen op artikel 11 van het KB Nummeroverdraagbaarheid.

Vandaar dat artikel 23 van het KB Easy Switch in het KB Nummeroverdraagbaarheid een nieuwe bepaling over de toepassing van dat laatste KB invoert, die stelt:

‘Art. 2/1. De artikelen 10, §2 en 11 zijn niet van toepassing, indien de nummeroverdracht deel uitmaakt van een ruimere migratie van diensten, geregeld in het besluit genomen krachtens artikel 111/2, §1, van de Wet.’;

En het KB Easy Switch zelf duidelijk maakt dat ook het KB Nummeroverdraagbaarheid in een bepaalde mate van toepassing blijft, door in artikel 1, 2de lid te bepalen:

‘Het koninklijk besluit van 2 juli 2013 betreffende de overdraagbaarheid van de nummers van de abonnees van elektronische-communicatiediensten is in de mate bepaald in dat besluit van toepassing op het deel van de migratie dat bewerkstelligd wordt via nummeroverdraagbaarheid’.

Die uitleg, die omstandiger en nauwkeuriger is dan die welke in het verslag aan de Koning voorkomt, zou daarin opgenomen moeten worden.

Overigens lijkt in het licht van de aldus opgegeven redenen, weliswaar *a priori* aanvaard te kunnen worden dat artikel 10, § 2, van het koninklijk besluit van 2 juli 2013 niet van toepassing verklaard wordt “indien de nummeroverdracht deel uitmaakt van een ruimere migratie van diensten, geregeld in het besluit genomen krachtens artikel 111/2, § 1, van de Wet”;² de steller van het ontwerp moet in het licht van het gelijkheidsbeginsel evenwel in staat zijn om uit te leggen om welke redenen overwogen wordt te bepalen dat, indien de nummeroverdracht deel uitmaakt van een ruimere migratie van diensten, geregeld in het besluit genomen krachtens artikel 111/2, § 1, van de wet van 13 juni 2005 ‘betreffende de elektronische communicatie’, de vergoeding waarin artikel 11 van het koninklijk besluit van 2 juli 2013 voorziet niet aan de operator verschuldigd zal zijn. In dat verband blijkt de reden die opgegeven is in de uitleg die *supra* weergegeven is en die alleen steunt op de bedoeling van de steller van het ontwerp ontoereikend.³

Artikel 23 van het ontwerp dient in het licht van deze opmerkingen opnieuw onder de loep te worden genomen en het verslag aan de Koning behoort dienovereenkomstig aangevuld te worden.

Artikel 2

In de bepaling onder 6° is sprake van een “elektronisch gevalideerde (...) verklaring”.

² Met het oog op de transparantie van de regelgeving zou het beter zijn die tekst op te stellen door naar het ontworpen koninklijk besluit te verwijzen, met opgave van de datum en het opschrift ervan.

³ Zo staat in die uitleg het volgende: “de vergoeding die de recipiëntoperator kan vragen aan de abonnee voor de uitvoering van de migratie: het is de bedoeling dat de recipiëntoperator geen vergoeding voor de migratie meer kan vragen ; niet dat hij nog een vergoeding kan vragen voor het deel van de migratie dat geregeld wordt via nummeroverdraagbaarheid, door beroep te doen op artikel 11 van het KB Nummeroverdraagbaarheid”.

Het ontwerp behoort aangevuld te worden teneinde in een afzonderlijke bepaling aan te geven volgens welke nadere regels die validatie geschiedt.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 13, § 1, 8°.

Artikel 3

Het derde lid zou duidelijker gesteld zijn indien het gesplitst zou worden in twee leden met de volgende tekst:

“Wanneer de in artikel 1 bedoelde abonnee geen volmacht wenst te geven aan de recipiëntoperator om de opzeg ten aanzien van de donoroperator te verrichten en de activering van de nieuwe diensten af te stemmen op de deactivering van de diensten bij de donoroperator, geeft hij dat expliciet aan op het eenvoudige migratiemandaat.

Op het eenvoudige migratiemandaat geeft hij eveneens aan :

1° [de tekst die overeenstemt met het ontworpen derde lid, 2°] ;

2° [de tekst die overeenstemt met het ontworpen derde lid 3, 3°]”.

Artikel 5

Volgens de redactie van de machtigingen die aan de Koning verleend worden bij artikel 111/2, § 1, van de wet van 13 juni 2005 ‘betreffende de elektronische communicatie’ en bij artikel 5/2, van de wet van 15 mei 2007 ‘betreffende de bescherming van de consumenten inzake omroeptransmissie- en omroepdistributiediensten’ staat het aan de uitvoerende macht om de uitvoeringstermijnen te bepalen.

In artikel 5, tweede lid, van het ontwerp mag dan ook niet voorgeschreven worden dat de minister de termijnen in kwestie “kan” bepalen: die termijnen moeten in het ontworpen besluit zelf bepaald worden, tenzij daarin voorgeschreven wordt dat de minister die termijnen “bepaalt”.

De ontworpen tekst dient in het licht van deze opmerking herzien te worden.

Dezelfde opmerking geldt, *mutatis mutandis*, voor artikel 9, derde lid, van het ontwerp.

Artikel 9

In de Franse tekst bestaat artikel 8 uit vier leden, maar is er geen artikel 9, terwijl in de Nederlandse tekst artikel 8 uit één lid bestaat en artikel 9 uit drie leden.

De steller van het ontwerp dient dat ontbrekend artikelnummer in de Franse tekst in te voegen.

Artikel 12

Het is de afdeling Wetgeving niet duidelijk in welke wetsbepaling een rechtsgrond gevonden zou kunnen worden voor artikel 12 van het ontwerp: daarvoor is geen rechtsgrond te vinden in artikel 111/2, § 1, van de wet van 13 juni 2005 'betreffende de elektronische communicatie', noch in artikel 5/2 van de wet van 15 mei 2007 'betreffende de bescherming van de consumenten inzake omroeptransmissie- en omroepdistributiediensten'; bij die bepalingen worden aan de Koning immers precieze machtigingen verleend die minder talrijk en minder ruim zijn dan die welke vergelijkenderwijze bij artikel 11, § 7, tweede lid, inzonderheid de bepalingen onder 1° en 3°, van de wet van 13 juni 2005 aan de Koning worden verleend inzake nummeroverdraagbaarheid.

Artikel 12 dient te vervallen.

Artikel 13

Artikel 13, § 2, strekt ertoe aan het Instituut een verordenende bevoegdheid te verlenen.

Doordat de wetsbepalingen tot uitvoering waarvan het ontworpen besluit strekt, geen precieze en uitdrukkelijke machtiging in die zin bevatten, bezit artikel 13 geen rechtsgrond.

De ontworpen tekst dient aldus herzien te worden dat in voorkomend geval de bevoegdheid van verordenende aard niet aan het Instituut maar aan de minister opgedragen wordt.

Dezelfde opmerking geldt voor artikel 15, § 3, en voor artikel 17, derde lid.

Artikel 15

Doordat daarbij een bewijsmiddel geregeld wordt, bezit artikel 15, § 1, tweede zinsdeel, geen rechtsgrond.

Dat zinsdeel dient te vervallen.

Artikel 21

Artikel 21 heeft geen rechtsgrond: daarvoor is immers geen rechtsgrond te vinden in artikel 111/2, § 1, van de wet van 13 juni 2005 'betreffende de elektronische communicatie', noch in artikel 5/2 van de wet van 15 mei 2007 'betreffende de bescherming van de consumenten inzake omroeptransmissie- en omroepdistributiediensten'.

Artikel 21 behoort te vervallen.

SLOTOPMERKING

De Franse tekst van het ontwerp dient op taalkundig gebied herzien te worden.⁴

LE GREFFIER – DE GRIFFIER

LE PRÉSIDENT – DE VOORZITTER

Bernadette VIGNERON

Pierre VANDERNOOT

⁴ Zie inzonderheid de artikelen 10, 14 en 22, § 1.